HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כל שאתה נושא נשא. לכהן קאמר ולקמן מפרש: **מלרי שני לילף ניירייהו.** לקמן קאמר כל מלרי סתם הסקור בקהל קאמר ומפילו שני שבהם אליבא דלהו מלרי קרי ליה דישראל מעלית הוא: **מכאן גדול בעלמה.** שמעינן שמחללה בביאתו כדילפינן לה לקמן[ה] (דף עז.) מלא יחללו[ו] שני חילוקין במשמע מלא כתיב לא יחל אחד לה ואחד לזרעו ופוסל את[ז] הסה בביאתו: **אף כל כו'.** ומלרי שני ניירייהו בעבירה הוי: **גר עמוני ומואבי לילף ניירייהו.** לרבי יוסי פוסל להם יש מזרעו שהוא פסול שהזכירם הסורים לסיור עולם ולרבן שמעון הוחיל ובטו כשרה דעמוני ולא עמונית עלמעה נמי כשרה: **מה להן גדול בעלמה שזרעו ממנה פסול.** חלל: **עלמה עיסה.** בכתובות (דף יב.) מפרש עלמה שפה חלל שהיתה מוערכת בשפקות בעלה היה שפק ויהיה בזה מכחו להויה לה שפק שפיקה: **למעוטי עלמה עיסה.** להוחיל לאי יחה נושא בתו שמא חלל היה ותבן עלמה עיסה. (לקמן עז.) בת חלל זכר שפולה מן הכהונה לעולם אי יחה נושא עלמה: **שפק שפיקה.** (ו) בעלה היה שפק והיה בזה מכחו להיפסל: **הלל שוזה.** משנה יחת בבריית עשרה יוחסין כו' וכל הסורין שבשם מותרין לבא זה בזה: **תרוסה שעיברה.** ויש ידוע שם מתרוס שם מיש יחר: **דוד שמוקי.** שמא מתרוס וכשר שמא מחר ופסול: **ורב יהר דוד ממור.** ודאי לעלמינן מרובה דעלמה הוא והכל פסולין שלמה עלמה לרב שפק כודאי משוי ליה כתנא קמא דאמר קפיק קפיק בודאן מותר: **דאי אימא בפה.** גבי שמוקי לעלמה דמתניתין הבא מן הפנויה: **בפנוה קאמר רב.** הלכה כרבי שליעזר לפסול בממזרת משום דרובא הוי כשרים שלמה והא לפסול בבא ישראל משום דשמואל אמר הוא: **מדין רבוה.** שם היה הסרוס כהן: **מי ידעינן לבוה מנו.** לניפוק נכסי משאר יורשי של הסרוס וניתיב להאי: **דפפים.** נכסי הסרוס משמת ואמר שבי היה ושמעינן שמואל דמפקינן להו מיניה: הכי גרסינן **מניח וכן רבי שליעזר שומר זו: עשחופו לגר שלחר עשרה דורות.** לפי שמניינו בישראל ונרחין בישראל ואסור בפסולות לקהל שמע יאמרו ישראל בשא בפולה: **הפס.** גבי גר וממזרת: **גר ישן.** והרוחה שיש מכירו לפניס[ט] דשכוב שהוא ישראל הבא מישראלית: **וממזרת חדשה.** כלומר יהועה ויכרת לממזרת: **שמרי ישראל נשיב ממזרת.** הרוחה שומר ישראל נושא ממזרת: **שידי ושידי לשדי הוא.** (י) ושי גריס יפניס הס המחזיקין שת זה בשראל מחזיקין גם שת זו בשראל:

ר'

ושניהם לא למדוה אלא מב"ג באלמנה. וש"ת מאי קשמר למדוה מכ"ג והא עיקר דרשה נפקא לן בפ' שלמנה לכה"ג (יבמות דף סם.) מכי מהיה לשיש זרי[י] לכיון שנבעלה לפסול לה פשלה וי"ל דה"ק שלא שיקשי לסו מכה"ג בשלמנה דמינו למילף מיניה למר כשלים ליה ולמר כשלים ליה כשמפרש גמרא בשמוך וכן לריך לומר בריש מסכת נשה (דף ג.) גבי שניסה לא למדוה אלא מסוטה: **וכולן** מותרין **לבא זה בזה.** וש"ת מאי וכולן ופי' בקונטרס כל השסורין מותרין לבא זה בזה קשה לר"י דמיידי כל השסורין קשני ונרשה לר"י לפרש דכל אחד ואחד מותר בשינוי והיינו דלא כרבי שלעזר דמתניתין לדלידיה שפיקן בשפיקן לשור עוד יש לומר ומותרין לבא זה בזה כשדר דמתני' ונרשה להלכה כרבי שלעזר דהא רב פסיק כוותיה והלכה כרב בשיסורי לגבי שמואל[ה] ועוד דרבא שמי שכר להלכה כרבי שלעזר בפרק השולן (יבמות דף לז.) גבי פפק בן ט' לרשסון וכן ז' לשחרון והלכה כרבא: **בותי לא ישא בותית.** וש"ת היכך מפוסק מ"ע והא רבי[ה] שליעזר קופיס קשמר בשתניתין (לעיל דף עד.) דפפיקן בפפיקן שפור וכותי הוא מן הפפיקות דלתנן בשתניתין ונרשה להר"מ דהכי פירושו שהרי שם שניסה ממזרים היתר גמור הוא ולפילו שם שחד ממזר[ו] והשחד אינו ממזר מכל מקום גר הוא ומותר בממזרת[א] ולא דמי לשאר פפיקות דשתניתין דשתוקי ולרבי

כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאי אתה נושא בתו אי אתה נושא אלמנתו[ו] מאי איכא בין תנא קמא ובין ר' יוסי א"ר יוחנן מצרי שני איכא בינייהו ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה דתנא קמא סבר כי כהן גדול באלמנה מה כהן גדול באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל בה אף כל שביאתו בעבירה פוסל ורבי יוסי סבר כי כ"ג באלמנה מה כ"ג באלמנה שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל לאפוקי מצרי שני שאין זרעו פסול דאמר קרא[ז] בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל ה' רשב"ג אומר כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאי אתה נושא בתו אי אתה נושא אלמנתו מאי איכא בין ר' יוסי לרשב"ג אמר עולא גר עמוני ומואבי איכא בינייהו ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה דר' יוסי סבר כי כ"ג באלמנה מה כהן גדול באלמנה שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל ורשב"ג ככהן גדול באלמנה מה כ"ג באלמנה שכל זרעו פסול אף כל שכל זרעו פסול אפילו נקבות לאפוקי גר עמוני ומואבי דנקבות הוו כשרות לבא בקהל[ח] דאמר מר עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית אמר רב חסדא הכל מודים באלמנת עיסה שפסולה לכהונה מאן מיקל בהני תנאי רבן שמעון בן גמליאל וקאמר כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאי אתה נושא בתו אי אתה נושא אלמנתו למעוטי מאי למעוטי אלמנת עיסה שפסולה לכהונה[ט] לאפוקי מדהני תנאי[י] דתנן העיד רבי יהושע ור' יהודה בן בתירא על אלמנת עיסה שכשירה[א] לכהונה מאי טעמא הוי ספק ספיקא וספק ספיקא לקולא:[ב] ודאן בודאן מותר:[ג] אמר רב יהודה אמר רב הלכה כרבי[ד] אליעזר כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי הלל שונה עשרה יוחסים עלו מבבל וכולם מותרים לבא זה בזה ואת אמרת הלכה כרבי[ה] אליעזר ורמי דרב אדרב ורמי דשמואל אדשמואל דאיתמר[ו] ארוסה שעיברה רב אמר הולד ממזר ושמואל אמר הולד שתוקי רב אמר הולד ממזר ומותר בממזרת ושמואל אמר[ז] הולד שתוקי ואסור בממזרת איפוך רב אמר הולד שתוקי ושמואל אמר הולד ממזר תרתי למה לי צריכא דאי איתמר בהא בהא קאמר רב משום דרוב כשרים אצלה אבל התם דרוב פסולים אצלה אימא מודי לשמואל ואי איתמר בהך בהא קאמר רב משום דאיכא למיתלה בארוס אבל בהא אימא מודי לשמואל צריכא ואי בעית אימא לעולם לא תיפוך ומאי ממזר דקאמר רב לאו מותר בממזרת אלא דאסור בבת ישראל ושמואל אמר הולד שתוקי דאסור בבת ישראל אי הכי היינו דרב אלא מאי שתוקי שמשתקין אותו מדין כהונה פשיטא השתא מדין ישראל משתקינן ליה מדין כהונה מיבעי אלא מאי שתוקי שמשתקין אותו מנכסי אביו פשיטא מי ידעינן אבוה מנו לא צריכא דתפס ואי בעית אימא מאי שתוקי בדוקי שבודקים את אמו ואומרת לכשר נבעלתי נאמנת כמאן כר"ג האמר שמואל חדא זימנא[ט] דתנן היתה מעוברת ואמרו לה מה טיבו של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא ר"ג ורבי אליעזר אומרים נאמנת רבי יהושע אומר אינה נאמנת ואמר רב יהודה אמר שמואל[י] הלכה כרבן גמליאל צריכא דאי מהתם הוה אמינא התם רוב כשרים אצלה אבל הכא דרוב פסולים אצלה אימא לא צריכא תניא וכן[ב] רבי אלעזר[ג] אומר כותי לא ישא כותית מאי טעמא אמר רב יוסף עשאוהו כגר לאחר עשרה דורות דתניא גר עד עשרה דורות מותר בממזרת מכאן ואילך אסור בממזרת[ד] ויש אומרים[ה] עד שישתקע שם עבודת כוכבים ממנו א"ל אביי מי דמי התם גר ישן וממזרת חדשה אמרי בר ישראל הוא דקא נסיב ממזרת הכא אידי ואידי כי הדדי נינהו[ו] אלא כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר סבר לה כרבי ישמעאל ורבי

מו א מיי' פי"ט מהל' איסורי ביאה הל' כג סמג לאוין קכב טוש"ע אה"ע סי' ג סעי' ה ובטור סי' ז:

מז ב מיי' שם פט"ו הלכה ז סמג לאוין קכה טוש"ע אה"ע סי' ד סעיף ט:

ג [מיי' שם הל' יג טוש"ע אה"ע סי' ו סעי' יז]:

מח ד מיי' שם הל"ח טוש"ע אה"ע סי' ד סעי' כה:

תורה אור השלם

1. בָּנִים אֲשֶׁר יִוָּלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִשִׁי יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל יְיָ׃ דברים כג ט

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה תלמוד וכו' פפק ספיקא. נ"ב ע"ש בכתובות עוד פי' אחר על פפק ספיקא:

מוסף תוספות

א. דקי"ל כר' יוסי דאמר גר נושא ממזרת. תלי"ת, משום דקים ליה לתלמודא דר' אלעזר שרי גר בממזרת וכ"ש בספק ממזרת. תוס' כתל"ת. ועי' תוס' רי"ד עוד פירוש.

תום' ר"י הזקן

הכל מודים. הני תנאי דלעיל. אלמנת עיסה. פר"ש מי שהיא אלמנה מאיש שהיה בעיסה ספק מדומעת כך בעלה הוא ספק חלל. והר"ם פירש בקדושה פי"ט מאיסורי ביאה [הכ"ג] שנתערב במשפחה ספק חלל או ספק נתין או ספק ממזר, והמשיל משפחה זו (כמשפחה) [כעיסה] שנתערבה חלקיה כשנילוש הקמח, ופירש ספק ספקא שמא זו אלמנת אותו ספק שמא אינה אלמנתו, ואת"ל שהיא אלמנתו שמא לא היה חלל או ממזר. ופסק דמותרת ג) כרשב"ג כמ"ש פ"ק דכתובות. והכא גרסינן רשב"ג ובעדיות [פ"ח מ"ג] בסיפא דהאי משנה גרסינן ר"ג והלכתא כותיה. ור"ש פירש ספק ספקא [בעלה] היה ספק והיא באה מכחו לפיכך נקרא ספק ספקא. הלל שונה. בברייתא דעשרה יוחסין ותני דכל האסורין לבא בקהל מותרים לבא זה בזה, ג) ממזר ודאי בספק, [כ]דאמרינן ביבמות [פרק החולץ לז, א]. [ארוסה שעיברה. ביבמות] פרק אלמנה [סט, ב], ושם ביאורנה יפה.

מוסף רש"י

מצרי שני. פסול חלרט כשר, לפ"ק כיון דהוה פסול פוסלה בביאה, לר' יוסי לא פסיל. מלרי ומדומי שני, ניתתן בעבירה לכתיב (יבמות סט.). גר עמוני. הוא ובנו ובן בנו עד סוף העולם פסולין, אבל בתו כשרה, דקיימ"ל כן עמוני ולא עמונית, לר' יוסי דתלי טעמא בכל שזרעו פסול, הואיל ויש זרעו פסול פוסל, ולר' שמעון דתלי טעמא בנקבו לא פסיל (שם). אלמנת עיסה. עיסה לשון קפה, אלמנת עיסה שהיא בתה מכח קפה אבל שנשמע בה קפה חלל, כגון שזרק בעל שמו ברשתון לה ובא, קפה קרוב לו קפה קרוב לה ומת ונמלאת זו קפה בספק קפה אלמנה, ונשלה כהן והוליד ממנה בן, זה קפה חלל, והעיד ר' יהושע על אלמנתו של זה שהיא כשרה (כתובות יד.). ארוסה שעיברה רב אמר הולד ממזר. ולא, דכמר רוצה דעלמא שדיון ליה ומתיגים אחריה שוי (יבמות סט:).